

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

9. Dudum postquam &c. Citatio eorum qui Bonifacium Prædecessorem
Pontificem Hæreseos accusant: anno 1308.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1307.

videlicet quod aliquam solennem personam ad Electores eisdem vel procuratores ipsorum, die quæ pro habendo tractatu super electione præfata convenire videbatur, infimul mitteremus; respondimus, & adhuc Celsitudini tuæ respondemus, quod de hujusmodi persona, quæ tibi grata & fidelis existat, de qua tu plenior, quàm nos, poteris habere notitiam, cogites diligenter, tuamque super hoc nobis retribas plenariè voluntatem, cum juxta votum tuum ad electores eisdem destinare personam hujusmodi proponamus. Supplicaverunt nobis insuper ex parte magnitudinis tuæ, Canonicus & Miles præfati, ut dilecto filio, nobili viro, *Comiti Luceburgenfi*, pro hujusmodi promotione negotii per nostras Litteras scriberemus; quibus ad hæc duximus respondendum: quòd cum præfatus *Archiepiscopus Treverensis, dicti Comitis frater, ipseque Comes pro sua promotione ad regnum prædictum*, apud nos devotis supplicationibus institissent, ac idem Comes tibi fidelis existat; magis videbatur expediens, quòd tu eundem Comitem super hoc requireres per litteras tuas cum instantia opportuna. Præterea cum præfati Canonicus & Miles nobis supplicarent, quòd dicto *Archiepiscopo Maguntinensi, ne ad Coronationem dilecti filii, nobilis viri; ducis Carinthia, qui se gerit pro Rege Bohemia, procederet, donec esset ipse Regis Romanorum electio celebrata*, per nostras litteras scriberemus; eisdem duximus respondeadum; quòd nobis, qui sumus omnibus in justitia debitores, non videbatur congruum rationi, quòd nullo conquerente de ipso, ad ejus impeditionem honoris procederemus aliquatenus ex abrupto. Cæterum die Sabbati præterita apud Reulam Vacensentis Diocesis existentes per nuncium ex parte regia nobis missum, qui cum Litteris tuis, continentibus adventum venerabilis fratris nostri Arnaldi Episcopi Pictavenensis ad tui præsentiam, quam ex certis causis retinueras & petebas per nos excusatum haberi, inibi ad nos venit; litteras dilecti filii nobilis viri *Joannis Ducis Saxonia* recepimus, quas tibi mittimus præsentibus interclusas, ut ea, quæ ipsæ continent, plenè valeas intueri. Datum apud Cadelhacum Burdegalenensis Diocesis, Calend. Octobris, Pontificatus nostri anno tertio, sub plumbo cum cordula canapis.

VIII.
Ex Cod.
Dipl. Leibnizii
Tom. II.
pag. 243.
Mant.

Ad Philippum Pulchrum de tractatu cum Republica Venetâ pro Imperio Constantinopolitano pro Carolo ipsius Philippi Fratre obtinendo: anno 1307.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei carissimo in Christo filio Philippo Regi Francorum Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Dudum prout celsitudo regia non ignorat, dilectis filiis... Duci, Consilio & communi Ventiarum, quòd dilecto filio, nobili viro Carolo, *Comiti Andegavensi, germano tuo* ad juramentum præstandum super certis conventionibus & pactis inter eundem Comitem & ipsos Ducem, Consilium & commune initis, occasione negotii imperii Constantinopolitani, usque ad Calend. februarii tunc proximè venturi terminum prorogarent, per litteras nostras preces & monita porreximus efficacia; ad quæ Dox

ipse per suas nobis respondit litteras, sicut in eis, quas tibi mittimus Litteras præsentibus interclusas, poteris intueri, quarum etiam copiam prædicto Comiti destinamus. Præterea non credimus à tua memoria recessisse, quatenus dum Pictavis residentiam faceremus præsentibus dilectis filiis, nobilibus viris, Ludovico fratre tuo, Ebroicensi ac Sancti Pauli Comitibus, Constabulario Franciæ & Ignorammo Cambellano tuo aliqua *super negotio ejusdem imperii sub magno sigillo facta* exponi per ipsum Ingeramum reciti oretenus coram nobis, pro quibus eras tuos speciales nuncios, qui per nos debebant transitum facere ad aliquos magnos Principes, transmissurus. Super quo, quia nihil super hoc audivimus, postmodum admiramur. Quare tuo & ejusdem Comitum Andegavensis honori convenire videtur, dictoque negotio expedire, quòd ea, quæ tunc, ut prædicatur, dicta fuerunt, ad effectum debitum perducantur & quia secreta ipsa non committeremus libenter alicui referenda, vel exprimeremus litteris, nisi de tua procederet voluntate, tibi, licet forsitan ex superabundanti, ad memoriam reducimus, magnitudini tuæ tunc temporis respondisse, quòd ex infusione Spiritus Sancti ex tuis præcordiis, ut videbatur, extiterant inspirata. Cæterum litteras dilecti filii nobilis viri *Rudolfi Ducis Bavaria*, per quas de negotio electionis futuri Regis Romanorum, super quo tibi per nostras litteras scripseramus, respondet, pridem recepimus, quas tibi interclusas præsentibus, nec non & earum copiam dicto Comiti Andegavensi specialiter destinamus. Datum in Laureomente prope Burdegallas, XI. Calend. Novembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Citatio eorum qui Bonifacium Prædecessorem Pontificem Hæreseos accusant: anno 1308.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei, ad certitudinem presentium & memoriam futuram.

Dudum postquam, divina cooperante Clementiâ, fuimus ad apicem summi Apostolatus assumpti, primò Lugduni & deinde Pictavis, cum nostra curia residentes, charissimus in Christo filius noster *Philippus Rex Francorum illustris*, zelo, ut credimus, & ipse promebat, fidei Orthodoxæ & devotionis accensus credensque Ecclesiæ statui plurimum expedire, Nos cum instantia requisivit, & id ipsum dilecti filii, nobiles viri, *Ludovicus natus clara memoria Philippi Regis Francorum Ebroicens.* Guido S. Pauli, & Joannes Drocentis Comites ac Gulielmus de Plasiâ miles, qui contra Bonifacium Papam VIII. prædecessorem nostrum, quem dicebant in iabe pravitate hæretica decessisse, crimen hæreseos se velle imponere, & ad illud probandum sufficientes probationes habere, illasque coram nobis velle proponere afferebant: postularunt instanter, quòd ipsis videlicet nobilibus benignam audientiam exhibentes, ad recipiendas probationes hujusmodi, memoriamque damnandam ejusdem defuncti, justitiâ præviâ procedere curaremus. Nos verò quamvis de ipso, quòd de orthodoxis parentibus, & Catholica patria traxit originem, ac in curia Romanâ, pro majori

ANNO
1308.

IX.
Ex Cod.
Leibnizii
Tom. II.
pag. 300.
Mant.

ANNO
1307.

parte temporis vite sue, nutritus extitit, ac cum Martino dum in Francia, ac Adriano in Angliæ Regnis, prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, legationis officio fungerentur, successivis temporibus, quasi continuo conversatus, Cancellariæ officium exercuit, cum iis & subsequenter in dicta Romanâ curiâ, in qua prius exercuerat advocacionis officium, ad officium Notariatus primò, & deinde ad honorem Cardinalatus S. R. Ecclesiæ, & demum in summum Pontificem extitit, qui ad honorem Dei & roborationem & hereticorum exterminium multas edidit Sanctiones, in Prædicationis, . . . divina officia exercendo . . . in præfata curiâ, & etiam extra eam, tum in dictis Regni Francia & Angliæ, cum aliis diversis mundi partibus antequam summus Pontifex . . . viris autoritatis eximia Catholicis & Ecclesiasticis conversatus, alias etiam, . . . apparebat communiter semper vixit; prædicta veritate subniti nullatenus crederemus. Quia tamen crimen hæreseos, quod est inter cætera crimina plus execrabile ac horrendum, magisque detestabile ac damnosum, contra dictum prædecessorem oppositum, dissimulanter indiscussum negligi non debebat: ad præfati Regis aliorumque nobilium prædictorum instantiam, & ne in Sacro Sancta Romana Ecclesia, quæ mater est cunctorum Christi fidelium & magistra, quæque cunctis tribuit catholicæ religionis normam, veramque doctrinam fidei orthodoxæ, videamur negligere, quod in aliis debet diræ censure acerbitate damnari: Dum adhuc cum prædictâ curiâ Pictavis essemus, ut præfatis oppositoribus de fratrum nostrorum consilio audientiam duximus concedendam, iis primam diem juridicam, post festum purificationis B. Mariæ Virginis proximum jam transactum, ad comparandum coram nobis Avenione, & quantum ac prout esset de jure in ipso negotio procedendum, pro peremptorio termino signantes &c. Actum Avenione in domibus fratrum Prædicatorum, videlicet in aula inferiori, quâ consistoria publica tenemus: Idibus Septembris pontificatus anno IV.

X.
Ex Cod. Diplom. Leibnizii Tom. I.

Bulla, quæ repetitis Templariorum criminibus eosdem, & omnes ipsis faventes excommunicationis fulmine ferit: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S .

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD omnium fere notitiam jam credimus pervenisse notanda scelera, & crimina abhorrenda, hæresim notoriè sapientia, quibus Ordo & personæ Templariorum non levibus argumentis, sed manifestis indicis, & violentis præsumptionibus diffamati noscuntur, super abnegatione videlicet Domini nostri Jesu Christi, & super nefanda, temeraria præsumptuosa, hæretica conspuitione super ejusdem imaginem crucifixi, nec non & super pluribus aliis articulis, quos, qui fore credimus manifestas, exprimi non oportet, sicque excrebescente infamia & imminenti scandalis plurimis minime contemnendis, quæ non leviter totam scandalizant Ecclesiam urgente conscientia per totum orbem terrarum jamdudum ipsos capi manda-

vimus, & tandem capimus super iis contra eos inquirere per nos ipsos nonnullis & fratribus nostris ascitis ad inquisitionem prædictam nobiscum sollicitè peragendam, & tandem præsentatis nobis personis eisdem non parvo, sed grandi numero, non levis, sed magnæ auctoritatis viris, olim in ordine supra dicto Sacerdotibus, præceptoribus, militibus & servientibus, per eorum confessiones & depositiones spontaneas liberè factas coram nobis & fratribus nostris in secreto, prius & postmodum coram nobis totoque collegio fratrum nostrorum sanctæ Ecclesiæ Romanæ Cardinalium, patuit manifestè quoad personas istas crimina & scelera esse vera, iidemque confitentes omnes & singuli suum humiliter recognoscen-tes errorem, nostram, & Apostolicæ sedis non justitiam, sed misericordiam & veniam implorarunt, quibus cum omni humilitate & reverentia & proprii eorum recognitione erroris omnino persistentibus pro absolutione ab excommunicationis sententia quam ex hujusmodi hæresis reatibus, & sceleribus incurrerant ipsis misericorditer impendenda nos, qui, licet indigni vicarii sumus illius, cujus miserationes super omnia opera ejus existunt, & quia Romana mater Ecclesia non claudit, prout nec claudere debet gremium redeunti, facta à prædictis confitentibus cum humilitate & reverentia abjuratone hujusmodi hæreseos secundum canonicas sanctiones, eis juxta formam Ecclesiæ fecimus munus absolutionis impendi, potestatem injungendi eis propterea salutarem poenitentiam nobis & dictæ sedi seu quibus id committendum duxerimus specialiter reservata. Post quæ cum magistro & Præceptoribus præcipuis præfati ordinis intendentes super præmissis inquirere per nos ipsos, ipsum magistrum & Franciæ, tertiæ ultramarinæ Normanniæ, Aquitaniæ, ac Præceptores majores nobis Pictavis existentibus mandavimus præsentari. Sed quoniam quidam ex ipsis sic infirmabantur tunc temporis, quod equitate non poterant, nec ad nostram præsentiam quoquomodo adduci, nos cum eis de præmissis & nonnullis confessionibus, & depositionibus dictorum fratrum, factis coram Inquisitoribus hæreticæ pravitatis Regni Francia, certificari volentes, dilectis filiis nostris Berengario tituli sanctorum Nerci, & Achillei & Stephano tituli sancti Cyriaci in Thermis Presbyteris ac Landulfo S. Angeli Diacono Cardinalibus: de quorum prudentia, experientia & fidelitate indubitatam fiduciam obtinemus, commisimus & mandavimus, ut ipsi cum præfatis Magistro & Præceptoribus inquirerent tam contra ipsos & alias singulares personas dicti ordinis generaliter, quam etiam contra ipsum ordinem super præmissis diligentem veritatem, & quod super iis invenirent, nobis referre, ipsorumque confessiones & depositiones sub manu publica deferre ac præsentare curarent, impensuri eidem magistro & præceptoribus juxta formam Ecclesiæ absolutionis beneficium ab excommunicationis sententia, quam propter præmissa, si vera erant incurrerant; si absolutionem humiliter & devote peterent, ut debebant. Dictis autem Cardinalibus ad castrum de Raynone Turonensis diocesis, in quo tunc erant dicti Magister & Præceptores personaliter accedentibus, iidem Magister & Præceptores majores de mera & plena veritate dicenda ab eis corporaliter præstito juramento, singulariter, libere, ac sponte; absque coactione qualibet & terrore coram ipsis tribus Cardinalibus quatuorque tabellionibus publicis, ac multis aliis probis viris deposuerunt & confessi fuerunt inter

ANNO
1308.

cætera